

SEYn susilinjaus

SEY edellyttää, että kaikkia eläimiä kunnioitetaan kokevina ja tuntevina yksilöinä ja kohdellaan sen mukaisesti. Eläimellä on aina itseisarvo eikä sitä tule nähdä pelkkänä lajinsa edustajana.

SEYn tavoitteena on, että susi huomioidaan paremmin yksilönä ja yksilön hyvinvoinnin kautta.

SEY katsoo, että suden metsästäminen ei edistä sen suojelua ja että susi tulee poistaa riistalajiluokituksesta.

SEYn mielestä suden tulee olla suojeltu koko maassa. Suden suojelussa on huomioitava, että lajin elinvoimaisena säilymisen kannalta suuret ja yhtenäiset elinalueet ovat tärkeitä. SEYn mielestä tietämystä suden lajityypillisestä elämästä ja tarpeista on lisättävä valistuksen ja koulutuksen keinoin.

Viranomaisten tulee tiedottaa susivahinkojen ennaltaehkäisyyn käytettävistä menetelmistä nykyistä tehokkaammin. Ensisijainen vastuu eläintensä suojaamisesta on niiden omistajalla. Yhteiskunnan tulee kuitenkin turvata riittävät resurssit vahinkojen estämiseen. Julkisten varojen painopistettä tulee muuttaa susivahinkojen korvaamisesta niiden ennaltaehkäisyyn.

Suojautuminen ja ennaltaehkäisy

SEYn mielestä ensisijainen keino puuttua susivahinkoihin on vahinkojen ennaltaehkäisy. Asianmukaisesta suojautumisesta tiedetyillä susialueilla tulee tehdä pakollista, sillä suojautumiseen on mahdollista saada tukea valtiolta. On oleellisen tärkeää, että käytössä on toimiva vahingonkorvausjärjestelmä. Järjestelmää tulee kehittää edelleen siitä lähtökohdasta, että sudet kuuluvat Suomen luonnonvaraiseen eliöstöön.

Seura-, harraste- ja tuotantoeläinten asianmukaisen suojaamisen pedoilta tulee olla pakollista tiedetyillä petoalueilla. Susireviirialueilla tulee kieltää myös koiran jättäminen vaille asianmukaista suojaa, esimerkiksi tukevaa tarhaa.

Ihmisen omistuksessa olevat eläimet tulee tiedetyillä susialueilla suojata asianmukaisesti esimerkiksi petoaidoin.

Ihmisellä on vastuu omistamistaan eläimistä.

Susien karkotus

Ei-tappavien karkotusmenetelmien kehittämisessä on otettava huomioon eläimen käyttäytyminen ja konsultoitava lajin käyttäytymisen asiantuntijoita, jolloin on mahdollista kehittää toimivia menetelmiä susien karkottamiseen.

Mikäli päädytään tilanteeseen, jossa susi on karkotettava, on käytettävä menetelmiä, joissa sutta ei vahingoiteta.

Karkotustoimia saa suorittaa vain ihmisasutuksen läheisyydessä. Tappamista ei saa käyttää suden karkotuskeinona. Susien tappaminen ei ole nykytiedon mukaan tehokas tapa karkottaa susia eikä estää kotieläinvahinkoja. (Imbert et al. 2016 ja Treves et al. 2016) Kaatolupien tulisi kohdistua vain toistuvasti ja todistetusti vahinkoa aiheuttaviin yksilöihin, jotka ovat oppineet käyttämään seura- ja harrastuseläimiä tai tuotantoeläimiä ravinnokseen. Jos jollekin sudelle on saatu kaatolupa, on varmistettava, että jahdin kohteena on oikea yksilö.

Suden metsästy

SEY näkemyksen mukaan suden metsästäminen ei edistä sen suojelua, ja susi tulee poistaa riistalajiluokituksesta. Ei ole tieteellistä näyttöä siitä, että ns. kannanhoidollinen metsästys vähentäisi suden salametsästystä. (Chapron & Treves, 2016; Laikre et al. 2016) Susien metsästystä kokeiltiin vuosina 2014-2016 kannanhoidollisista syistä. Yhdessä salametsästettyjen susien kanssa noin kolmasosa Suomen susikannasta tapettiin. Kannanhoidollinen metsästys on kohdistunut pääasiassa aikuisiin susiin nuorten susien sijasta. Tapettujen joukossa oli useita ns. pantasusia sekä alfayksilöitä. Lisäksi kannanhoidollinen metsästys hajotti terveitä ja vahinkoja aiheuttamattomia susilaumojia.

SEYn mielestä suden metsästys tulee kieltää, ainakin kunnes laji katsotaan elinvoimaiseksi. Jatkossakin seura- ja harrastuseläinten tai tuotantoeläinten syömiseen erikoistuneet sudet voidaan SEYn näkemyksen mukaan tappaa, mikäli kaikki karkotuskeinot on todistetusti käytetty, eivätkä ne ole osoittautuneet toimiviksi.

Koira saa käyttää apuna vain loukkaantuneen eläimen jäljityksessä, jolloin koira on pidettävä kytkettynä.

Lähteitä:

Aspi, J., Roininen, E., Kiiskilä, J., Ruokonen, M., Kojola, I., Bjeludnik, L., Danilov, P., Heikkinen, S. & Pulliainen E.: Genetic structure of the northwestern Russian wolf populations and gene flow between Russia and Finland

Chapron & Treves, 2016, Blood does not buy goodwill: allowing culling increases poaching of a large carnivore

Imbert, Caniglia, Fabbri, Milanese, Randi, Serafini, Torretta & Meriggi, 2016, Why do wolves eat livestock?: Factors influencing wolf diet in northern Italy

Jansson, E.: Past and present genetic diversity and structure of the Finnish wolf population, University of Oulu, 2013

Laikre, Olsson, Jansson, Hössjer & Ryman, Metapopulation effective size and conservation genetic goals for the Fennoscandian wolf (*Canis lupus*) population

A. K. Niskanen, L. J. Kennedy, M. Ruokonen, I. Kojola, H. Lohi, M. Isomursu, E. Jansson, T. Pyhäjärvi, J. Aspi: Balancing selection and heterozygote advantage in major histocompatibility complex loci of the bottlenecked Finnish wolf population, *Molecular Ecology* 23(4), 02/2014

Treves, A., Kropfel, M., & McManus, J. (2016). Predator control should not be a shot in the dark. *Frontiers in Ecology and the Environment*, 14(7), 380-388.